

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	9
---------------	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 Εισαγωγή	13
1.2 Το πρόβλημα της Αξιολόγησης του Έργου των Εκπαιδευτικών και η συμβολή της στη Βελτίωση της παρεχόμενης Εκπαίδευσης.....	14
1.3 Σκοπός και στόχοι της Αξιολόγησης	16
1.4 Διαδρομή... της Αξιολόγησης - Υπάρχουσα Κατάσταση.....	16
1.5 Περιβάλλον και Σχολείο	26
1.6 Έννοια και αναγκαιότητα της Αξιολόγησης. Θεωρητικές Προσεγγίσεις.	31
1.7 Η Αξιολόγηση και η αμφισβήτησή της.....	35
1.8 Προϋποθέσεις για την Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού	43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

2.1 Σκοπός της Αξιολόγησης των Εκπαιδευτικών	51
2.2 Όργανα Αξιολόγησης των Εκπαιδευτικών και η Καταλληλότητά τους.....	57
2.2.1 Ο Διευθυντής του Σχολείου	59
2.2.2 Ο Συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου Παιδαγωγικής Ευθύνης (ΣΕΕ)-Εκπαιδευτικός Σύμβουλος	61
2.2.3 Ο Προϊστάμενος ή Διευθυντής Εκπαίδευσης	63

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εισαγωγή	67
3.1 Μοντέλα Αξιολόγησης	67
3.2 Αρχές – Αξιώματα της Αξιολόγησης του Έργου των Εκπαιδευτικών	70
3.3 Είδη Αξιολόγησης του Έργου του Εκπαιδευτικού.	74
3.3.1 Εισαγωγικά στοιχεία	74
3.3.2 Διαμορφωτική Αξιολόγηση	75
3.3.3 Τελική Αξιολόγηση	78
3.3.4 Αυτοαξιολόγηση.....	80
3.3.5 Εσωτερική Αξιολόγηση.....	83
3.3.6 Εξωτερική Αξιολόγηση.....	84
3.4 Μεθοδολογία και κριτήρια Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού .	88
3.5 Δείκτες ποιότητας και αποτελεσματικότητας του έργου των εκπαιδευτικών	94
3.6 Ανάλυση των Δεικτών Ποιότητας και Αποτελεσματικότητας του Έργου των Εκπαιδευτικών	97
3.7 Προτάσεις - Εκτιμήσεις	106
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	111

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Όλες οι ανθρώπινες δραστηριότητες αξιολογούνται, είτε ως προς το περιεχόμενο, είτε ως προς το αποτέλεσμα το οποίο επιφέρουν, είτε ως προς την επιλογή, είτε ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής τους. Άλλωστε, δεν θα είχε νόημα η παραγωγή ενός έργου, αν αυτό δεν κριθεί ως προς τη σημαντικότητα της ύπαρξής του και τη χρησιμότητα της εφαρμογής του.

Είναι δεδομένο ότι η πρώτη επαφή του ανθρώπου με τον κόσμο είναι η οικογένεια και έπεται ο κοινωνικός περίγυρος στον οποίο ανήκει και το σχολείο. Στο σχολείο ο άνθρωπος πηγαίνει από την πολύ μικρή ηλικία, τα πρώιμα χρόνια, έως την ενηλικίωσή του. Άρα, στο σχολείο στο οποίο ο εκπαιδευόμενος αφιερώνει αρκετό χρόνο από τη ζωή του διαμορφώνεται σ' ένα μεγάλο βαθμό η προσωπικότητά του. Είναι φανερό ότι αυτή θα πρέπει να διαμορφωθεί με τρόπο, ώστε να οδηγεί στην εν γένει ψυχοπνευματική, κοινωνική και επαγγελματική ολοκλήρωση.

Εκείνος δε ο οποίος προσφέρει γνώσεις και διαμορφώνει ή προσπαθεί να διαμορφώσει προσωπικότητα είναι ο **Νηπιαγωγός** στο Νηπιαγωγείο, ο **Δάσκαλος** στο Δημοτικό, ο **Καθηγητής** στο Γυμνάσιο – Λύκειο και ο **Πανεπιστημιακός Δάσκαλος** στο Πανεπιστήμιο. Βέβαια, στην «ώριμη» ηλικία υπάρχουν άνθρωποι που βρίσκονται σε διάφορες αναζητήσεις, όσον αφορά στο νόημα της ζωής, που συνήθως απορρέουν από ευαισθησίες της ψυχοσωματικής τους σφαίρας. Αυτό αποτελεί τη «δια βίου μάθηση» που συμβάλλει στην περαιτέρω εξέλιξη και ολοκλήρωση της προσωπικότητάς τους. Η αναφορά σ' αυτά και η ανάλυσή τους

είναι ιδιαίτερης σημασίας και αξίας, αλλά δεν αποτελεί αντικείμενο του παρόντος έργου το οποίο ασχολείται με τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ως εκ τούτου, μέσω του δασκάλου στο Νηπιαγωγείο-Δημοτικό και του καθηγητή στο Γυμνάσιο-Λύκειο, προσφέρεται στο παιδί παιδεία και γνώση η οποία πρέπει συνεχώς να βελτιώνεται. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο όταν βελτιώνεται και ο εκπαιδευτικός σε επίπεδο γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων-συμπεριφορών. Η βελτίωση αυτή του εκπαιδευτικού θα προκύψει μέσα από διαδικασίες που έχουν σχέση με τη δομή και λειτουργία του Εκπαιδευτικού μας Συστήματος στο οποίο περιλαμβάνεται και η **Αξιολόγηση**, διότι τότε θα εντοπιστούν τα σημεία εκείνα τα οποία χρήζουν βελτίωσης, είτε με επιμόρφωση, είτε με κάποιας άλλης μορφής ειδική εκπαίδευση.

Είναι σχεδόν καθολικά αποδεκτό στην εκπαίδευση ότι όσο απαραίτητη και αν είναι η ύπαρξη των διαφορών μέσω των οποίων εξοπλίζονται τα σχολεία για την όσο το δυνατόν αρτιότερη λειτουργία τους, τον καθοριστικό ρόλο τον παίζουν οι άνθρωποι. Ο σημαντικότερος συντελεστής επιτυχίας της εκπαιδευτικής λειτουργίας είναι το προσωπικό που υλοποιεί τους σκοπούς και τους στόχους της Εκπαίδευσης. Γι' αυτό και η αποτελεσματικότητα της προσπάθειας του έμπυχου υλικού θεωρείται βασική προτεραιότητα σε κάθε εκπαιδευτικό σύστημα.

Επομένως, ένας από τους βασικότερους συντελεστές ανάπτυξης και προαγωγής της γνώσης είναι ο εκπαιδευτικός. Οι τρόποι όμως με τους οποίους παρέχεται η γνώση διεθνώς αποτελούν σήμερα αντικείμενα μελέτης κριτικής και αναθεώρησης⁵⁰ (*). Το επίπεδο μόρφωσης των νέων συναρτάται και με τις ραγδαίες εξελίξεις που συμβαίνουν σήμερα στους τομείς της επιστήμης, της έρευνας, της τεχνολογίας, καθώς και της ανάπτυξης των κοινωνικών σχέσεων.

Σήμερα, η Ελληνική κοινωνία όλα τα «δεινά» της τα «χρεώνει» στην Παιδεία, διότι θεωρεί ότι αυτή δεν παρέχεται όπως θα έπρεπε. Επιρρίπτει ευθύνη στους συντελεστές της εφαρμογής της γνώσης και της παιδαγωγικής (που είναι οι εκπαιδευτικοί) ή στη λάθος κατεύθυνση της παιδείας που έχει σχεδιαστεί από τα εκπαιδευτικά-παιδαγωγικά κέντρα

* **Σημείωση:** Στο κείμενο που ακολουθεί οι αριθμοί των εκθετών παραπέμπουν στην αρίθμηση της επί μέρους βιβλιογραφίας που υπάρχει στο τέλος αυτού του έργου (βιβλιογραφικές αναφορές).